

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jaromíra Synka a soudkyň Mgr. Martiny Telcové a JUDr. Karly Musilové ve věci

žalobce: **K.Č.** narozený
bytem
zastoupený advokátem JUDr. Jiřím Bezuchou
sídlem Wellnerova 1215/1, 779 00 Olomouc – Nová Ulice

proti

žalovaným: **1. Družstvo Olomouc, Jiráskova, IČO 25861263**
sídlem Školní 202/2, 779 00 Olomouc

2. Statutární město Olomouc, IČO 00299308
sídlem Horní náměstí 583, 779 11 Olomouc
zastoupeni advokátem Mgr. Ing. Petrem Konečným
sídlem Na Střelnici 1212/39, 779 00 Olomouc

o zaplacení částky 296.659 Kč s příslušenstvím, o vstupu vedlejšího účastníka do řízení na straně žalobce, k odvolání P.Č. proti usnesení Okresního soudu v Olomouci ze dne 18. 3. 2021, č. j. 19 C 227/2020-226,

takto:

I. Usnesení okresního soudu **se zrušuje** a řízení o přípustnosti vstupu vedlejšího účastníka do řízení na straně žalobce **se zastavuje**.

II. Žalobce a žalovaní na straně jedné a **P.Č.** na straně druhé **nemají** vzájemně právo na náhradu nákladů řízení o přípustnosti vstupu vedlejšího účastníka.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením okresní soud rozhodl o vstupu **P.Č.**, narozené, bytem jako vedlejšího účastníka do řízení na straně žalobce jako o nepřipustném.
2. Proti tomuto usnesení v zákonem stanovené lhůtě podala odvolání **P.Č.**, který uvedla, že má za to, že ve svém podání ze dne 26. 1. 2021 v souladu s ustanovením § 93 o. s. ř. zdůvodnila vstup do řízení na straně žalobce, a to z vlastního podnětu, kdy je zřejmé, že jeho zájmy nejsou v rozporu se zájmy žalobce a rovněž doposud neučinil ničeho, čím by ohrozil postavení či zhoršení procesního postavení žalobce. Stran judikatury k ustanovení § 93 o. s. ř. obsažené především v rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Odo 806/2002 ze dne 30. 6. 2004 pak nelze tyto závěry v tomto řízení použít, neboť zájmy žalobce ani vedlejšího účastníka nejsou v rozporu, jak tvrdí v napadeném rozhodnutí soud prvního stupně, aniž by svůj závěr jakkoliv zdůvodnil či rozvedl. Opodstatněností takového závěru přisvědčuje i historický výklad obsažený v odborném článku z www.epravo.cz. S ohledem na shora uvedené je naopak třeba dbát na to, aby výsledkem nebyl nežádoucí a nespravedlivý stav. Za uvedené situace je dle vedlejšího účastníka zřejmé, že by odvolací soud měl posoudit a bedlivě zvážit veškerou argumentaci

vedlejšího účastníka, neboť potvrzení napadeného usnesení by ve svém důsledku znamenalo konec vedlejšího účastenství ve sporu, neprovedení navržených důkazů, ze kterých vyplývá, že typově shodné smlouvy jsou platné. Místo toho předběžně vyslovená neplatnost by znamenala v majetkové sféře vedlejšího účastníka, coby osoby se zhoršeným zdravotním stavem a s tím související sociální situací i reálnou možnost, že nedodržení původních smluv ze strany žalovaných a domáhání se zaplacení doplatku se rovná de facto ztrátě možnosti vlastního bydlení a tím další zhoršení sociální situace, což ve svém důsledku znamená porušení jednoho ze základních ústavně zaručených práv a svobod – práva na důstojný život a práva na bydlení. Vedlejší účastník má za to, že stručné odůvodnění napadeného rozhodnutí spočívá zejména na nesprávném právním posouzení věci a s ohledem na zjištění skutkového stavu neobstojí, když již od počátku svého vstupu tvrdil a prokázal vedlejší účastník důvodnost svého vstupu do řízení. Navrhoval proto, aby usnesení okresního soudu bylo změněno tak, že vstup vedlejšího účastníka do řízení na straně žalobce soud připustí.

3. K odvolání se písemně vyjádřil žalobce, který odkazoval na širokou argumentaci podanou ze strany zástupce vedlejšího účastníka, z níž evidentně plyne, že vedlejší účastenství praktikované ze strany vedlejšího účastníka se vymyká ustálené právní praxi, že vedlejší účastník v řízení podporuje stranu, na které vystupuje. K závěru obsaženému v předchozím odstavci postačí následující srovnání. Pokud by vedlejší účastníci do řízení z vlastního podnětu na straně žalobce nepřistoupili, věc sama by byla již u soudu prvního stupně skončena, neb soud vyjádřil svůj předběžný názor k otázce platnosti či neplatnosti posuzované smlouvy, byla provedena značná část důkazů a při jednání dne 1. 2. 2021 by byla věc s největší pravděpodobností skončena. Avšak vstupem vedlejšího účastníka se jednání nařízené na tento den odročilo a soudní spis je v současnosti předkládán odvolacímu soudu k rozhodnutí o odvolání vedlejších účastníků o jejich nepřipustění do řízení. Ze srovnání této časové stránky věci plyne, že vedlejší účastníci žalobce v řízení de facto ani de iure nepodporují. Ze široké argumentace zástupce vedlejšího účastníka vyplývá, že vedlejšímu účastníkovi jde ve skutečnosti, o jiný soudní spor, který z důvodů neznámých žalobci, dosud vedlejší účastník nezahájil. Vedlejšímu účastníkovi podle právního názoru žalobce nebrání nic v tom, aby zahájil vlastní řízení a prosazoval si v nich samostatně svoje majetkové zájmy a neblokoval svým jednáním postup žalobce v projednávané věci, kde prosazuje mj. i své právo na spravedlivý proces. Navrhoval, aby rozhodnutí soudu prvního stupně bylo jako věcně správné potvrzeno.
4. Krajský soud z obsahu spisu zjistil, že předmětem projednávané věci je pohledávka zůstavitele **Z.Č.** proti Statutárnímu městu Olomouc z titulu finančního vyrovnání vyplývajícího ze smlouvy o budoucí smlouvě o převodu vlastnictví k bytu a spoluvlastnického podílu ke společným částem domu a pozemku ze dne 30. 9. 2003, kterou nabyl žalobci jakožto jediný dědic zůstavitele. Z vlastního podnětu **P.Č.** oznámila svůj vstup do řízení jako vedlejší účastník na straně žalobce s tím, že má právní zájem na výsledku řízení, když má se žalovanými rovněž uzavřenu smlouvu o smlouvě budoucí, jejímž předmětem má být koupě bytu na adrese Olomouc, Topolová 1. Žalobce navrhl soudu, aby účast vedlejšího účastníka paní **P.Č.** v řízení na straně žalobce nepřipustil, neboť právní argumentace žalobce a vedlejšího účastníka je rozdílná, případ vedlejšího účastníka je „zralý na samostatnou žalobu na prohlášení projevu vůle“. Okresní soud s odkazem na ustanovení § 93 odst. 1, 2 o. s. ř. vydal odvoláním napadené usnesení a prohlásil vstup **P.Č.** jako vedlejšího účastníka do řízení na straně žalobce za nepřipustný.
5. Předpokladem přípustnosti vedlejšího účastenství v řízení, je, že vedlejší účastník má právní zájem na výsledku sporu, tj. právní zájem na určitém výsledku řízení, který se projeví vítězstvím ve sporu u účastníka, k němuž přistoupil. Pojem „právní zájem“ na výsledku řízení není v občanském soudním řízení blíže specifikován. Zákonodárce tak ponechává na úvaze soudu v každém jednotlivém případě, aby podle konkrétních okolností projednávané věci sám posoudil, zda takový zájem je dán či nikoli. O právní zájem jde zpravidla tehdy, jestliže rozhodnutím ve

věci bude (ve svých důsledcích) dotčeno právní postavení vedlejšího účastníka (jeho práva a povinnosti vyplývající z hmotného práva). Pouhý morální, majetkový nebo jiný neprávnický zájem na výsledku řízení nepostačuje.

6. Podle ustálené judikatury Nejvyššího soudu přijaté při výkladu § 93 o. s. ř. platí, že vedlejší účastenství v řízení nelze založit a udržet proti vůli účastníka, který má být tím, kdo do řízení jako vedlejší účastník vstoupil, v řízení podporován. Jestliže to byl právě podporovaný účastník, který nesouhlasil s tím, aby další subjekt vystupoval jako vedlejší účastník řízení na jeho straně, pak tím, že tento nesouhlas v řízení uplatnil, vedlejší účastenství ukončil. Postup podle § 93 odst. 2 věty druhé o. s. ř. je namístě, jde-li o návrh (nesouhlas) někoho jiného než tohoto účastníka, kterého má vedlejší účastník řízení podporovat. Jinak řečeno, vedlejší účastník se stává vedlejším účastníkem okamžikem svého vstupu do řízení bez výslovného souhlasu jím podporovaného účastníka. Nechce-li účastník řízení, na jehož straně má vedlejší účastník vystupovat, aby jej vedlejší účastník v řízení podporoval, ukončí jeho účast vyslovením nesouhlasu; rozhodnutí soudu podle § 93 odst. 2 věty druhé o. s. ř. není potřeba (srov. usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 27 Cdo 644/2019 ze dne 24. 3. 2020).
7. Jestliže z obsahu spisu je zcela zřejmý nesouhlas žalobce se vstupem vedlejšího účastníka do řízení na jeho straně, potom tímto svým procesním úkonem ukončil účast vedlejšího účastníka vyslovením nesouhlasu. Rozhodnutí, které okresní soud vydal podle § 93 odst. 2 věty druhé o. s. ř., je tak bezpředmětné, neboť není již možno o přípustnosti vedlejšího účastenství, které bylo ukončeno, jakkoli rozhodovat. Odvolací soud proto usnesení okresního soudu pro nedostatek podmínky řízení zrušil a řízení o přípustnosti vstupu vedlejšího účastníka zastavil (§ 104 odst. 1 o. s. ř.).
8. O nákladech řízení bylo rozhodnuto dle § 146 odst. 1 písm. b) a § 224 odst. 1 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je dovolání přípustné, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak. Dovolání se podává ve lhůtě dvou měsíců ode dne doručení tohoto rozhodnutí u Okresního soudu v Olomouci k Nejvyššímu soudu ČR v Brně. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud (§ 237 a § 239 o. s. ř.).

Proti výroku o nákladech řízení **není** dovolání samostatně přípustné.

Olomouc 29. června 2021

Mgr. Jaromír Synek v. r.
předseda senátu

